

LBRIS

We know
books

patolog
andreas
erotokritos

ecp

LETRAS
Promovăm autorii români

Cuprins

Prolog	5
Prefață	7
Dorință	13
Niciodată	14
Gașca	15
Degustare	17
Solidari	19
Steluțele	20
Când	22
Promisiune	24
Idilic	25
Cucerită	28
X	30
Acvariul	33
Doina	35
Tu	37
Străinul	38
Geneza	41
Epilog	43

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
EROTOKRITOS, ANDREAS
Patologii / Andreas Erotokritos. –Otopeni: Letras, 2024
 ISBN 978-630-312-350-9

821.135.1

ISBN eBook ePUB: 978-630-312-351-6

Întreaga responsabilitate pentru conținutul acestei cărți
 aparține autorului. Copyright 2024, Andreas Erotokritos.
 Această carte este protejată de legea dreptului de autor.

Carte distribuită de www.piatadecarte.net
 email: office@piatadecarte.com.ro
 Comenzi la tel. 0748 126 309 // 0787 708 844

Pentru solicitări de publicare vă puteți adresa editurii,
 pe mail: edituraletras@piatadecarte.com.ro
 Editura Letras / www.lettras.ro
contact@lettras.ro

Prolog

Al doilea volum de poezii conține o scurtă și naivă poezie numită "Mașina de spălat cu uscător". Deși ușor copilărească și parte a primei părți a volumului, denumită *Eros* și corespunzătoare erosului și iubirii carnale, poezia totuși surprinde începutul unei drame, al crăpăturilor pe care le capătă iubirea inocentă, cea numai aparent perfectă. Este faza în care sentimentele încep "să se murdărească", să cadă din pat, deci să se îndepărteze de erotic. Este momentul în care sentimentele intră "în vortexul [...] încheștat" al realității cotidiene, al rutinei nesfârșite. Fostul îndrăgostit exuberant ajunge să privească din exterior în interiorul unei mașini de spălat "la sentimente cum se învârtesc". Separat de sentimente, fără a le mai trăi și a le poseda, ajunge să numere miliardul de clipe până când speră că mașina de spălat își va încheia ciclul.

Așa tragic cum poate sună pentru îndrăgostitul nostru, cred că există ceva la fel de cumplit. Cum ar fi să te afli tu în interiorul mașinii de spălat, izolat de lume, de viața de zi cu zi, numai și numai cu sentimentele tale murdare alături? Cum ar fi să numeri miliardul secundelor celor treizeci de ani în timp ce tu însuși ești în vortexul încheștat și fără posibilitatea de a îți folosi sentimentele în exterior, cu alți oameni? Doar tu cu fricile tale, pentru un miliard de clipe. O să numim această experiență care transformă lumea în care trăiești într-o cameră de tortură drept "patologie" și o vom privi ca pe un agent care te trage de păr și te târăște prin viață spre un loc obscur, rece, fără trăiri, fără sentimente vii.

Minivolumul este exact ceea ce exprimă în titlu. Un rău absolut, o frică supremă. Poate este teama de moarte, poate de ceea ce urmează sau nu mai urmează după moarte. Sau poate de drumul până la ea, și el presărat cu multe trăiri. Poate este vorba despre moartea ta și despre fricile pe care le simți în drumul spre ea. Poate este vorba despre moartea altuia și tristețea ușor egoistă pe care posibil o simți. Poate este vorba despre moartea noastră, a tuturor, și despre sentimentul de nedreptate pe care îl simțim. Dar poate nici nu contează.

Mi-e teamă să dezamăgesc un cititor care poate caută pe bună dreptate înțelesul vieții și al morții într-un volum de poezii care declară drept tematică moartea. Tema aceasta nu se regăsește aici. Avem doar omul, omul simplu, omul temător, omul tremurător în fața sfârșitului cutremurător. Nu există o abordare filozofică *stricto sensu* în poezii, poate spre diferență de celelalte două colecții, ci se încearcă o abordare empirică, expresionistă, provocativă. Volumul este doar un poem extins care urlă la fiecare vers, îngrozit de o apropiere a Omului, dureroasă și ireversibilă de Nimic.

Æ

București
30 mai 2024

Prefață

Trebuie să spun de la început că am așteptat cu nerăbdare apariția acestui volum, al treilea al autorului, gândindu-mă cu interes în ce direcție va evolua ca tematică. Primul volum surprinde, atât prin titlu (*Omul π*), cât și prin abordarea matematică a unor poezii, precum poezia *Oglinda*, cu un început aparent naiv, dar cu o pătrundere bruscă într-un univers matematic (*Că pe ureche, de fapt, îmi ieșiră afară/ Cozile-ndoite de la o dublă integrală*), o poezie matematizată, filosofică chiar, temă pe care îl sfătuiam să o continue și să o dezvolte, în care autorul se regăsește, fiind un tânăr fascinat de ordinea și perfecțiunea universală.

A urmat apoi al doilea volum, *Erotikon*, care a surprins din nou cu originalitatea poeziilor sale, care au la bază un suport filosofic puternic, substanțial și meritoriu în același timp, preluând ideea plonică de *Frumos*, sau de *Frumosul Absolut*, interzis muritorilor, la care se va ajunge prin moarte. Dar tot **Platon** indică un mod prin care putem să atingem *Frumosul*, pentru că: *există gravată în sufletul nostru una dintre cele mai puternice dorințe: erosul*. Pornind de aici, autorul descrie evoluția dragostei în cele trei etape semnificative: Eros, Hades și Nekyia, în ultima *îndrăgostitul aflându-se în contact cu fantomele trecutului*. Acum *îndrăgostitul* încearcă disperat să *resusciteze Dragostea*, să recapete ce a pierdut, să se întoarcă la **EROS**.

Personal, mă așteptam ca la al treilea volum să schimbe registrul, dar surpriza a fost că autorul adâncește și mai

Dorință

Te rog, arată-mi cum să plâng,
Să sparg barajele de fier,
Să pot copacii să îi frâng
Pornind musonul efemer!

Vuind cicloni și uragane,
Urlând un tunet magistral,
Să ard imperii și oceane
În haosul primordial!

Furtuni, distrugeri, catastrofe,
Neanturi să mă tot transforme
În poezii fără de strofe,
În oase, unghii făr' de forme!

Să curg în fluvii nesfârșite
Ce galaxii și lumi desfac,
Căci eu în clipele-mi pocite
Zâmbesc, privesc în gol și tac.

Câte frunți reci am sărutat
Și oase țepene cu carnea tare,
Râul de ceară cel topit,
Icoane surde de la piept,

Câți obraji goi am mângâiat
Ori lacrimi mii, asurzitoare,
Tăceri cu care am vorbit,
Toate-mi strigau să nu te-aștept.

Gașca

Prietenii mă cară-n brațe ca dup-o strașnică beție,
Vărsând din vinul roșu vechi care îmi place mie,
Cu pâine încărcată și dulciuri delicioase,
Colaci și prăjituri cu zahăr praf din oase.

Ferchezuit, machiat, cu părul de cafea,
Mătase și dantelă, cu tiv de catifea,
Pantofi comozi, bentiță, batistă și cravată,
Costum călcat, o pălărie și vată, multă vată.

Parfum de primăvară caldă, de trandafiri târzii,
De crini, de flori de munte și ghiocei hazlii,
Aromele dulcege în aer ni se varsă
De nucă, rom, tămâie și ceva ceară arsă.

Tăcere, armonie, doar vântul și cu ploaia,
Suspine, cântec gros, cățeei, cucuvaia
Și clopote ce bat în sunet de vioară.
Mai zăngăne bănuți, mai croncăne o cioară.

O doamnă calcă lin, atentă la noroi,
Bodogăniind ceva despre pantofii noi,
O rândunică beată ce zboară teleleu,
O lume fericită. Și-n fața lumii, eu.

Degustare

Culoare palidă, lividă,
Cu nuanțe tulburi, cadaverice,
De-angoasă neagră și morbidă,
De frici absurde și isterice.

La nas, aroma se deschide.
Distingem note ce disecă,
Înțepătoare și acide,
O lașitate intrinsecă.

Miroase-a ducă și-a pământ,
Parfum de hoit transcendental
Și ranced, delicat, de vânt,
Gust septic și epidural.

Tușe discrete de formol,
De-ndelungată amăgire,
Tanini amari și mult fenol,
Potențial de învechire.